

LIBYA'DA

PARTİZAN

PARTİZAN

TARAKTARLARI

Bütün Ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

YAŞASIN KIZIL 1 MAYIS!

Kölelik zincirine vurulmuş; İşçiler, tüm Emekçiler, Devrimciler, Yoldaşlar,

Bugün dünya işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs'tır.

Bugün dünya proletaryasının; Emperyalist burjuvaziye ve uşaklarına karşı; sınıf savaşımını; enternasyonal bir ruhla, mücadele alanlarında haykırdığı; Devrimin ve Sosyalizmin yüce bayrağını tüm ülkelerde dalgalandırdığı; Coşku dolu, şanlı ve mutlu bir gündür.

Bugün; dünya işçi sınıfının, 1 Mayıs'ın kazanılması uğrunda kaybettiği 1 Mayıs şehitlerinin, mücadele ruhunu yaşattığı, onların anılarını bayraklaşaraklaştırdığı, sınıf kınıyla bilenmiş; militan bir gündür.

Bugün 1 Mayıs uğrunda savaşılırken yüzlerce şehidin verildiği, kanların oluk oluk akıldığı; Zaferin işçi sınıfının kanlarıyla sulanmış topraklar üzerinde kazanıldığı Kızıl 1 Mayıs'tır.

Bundan yüz yıl öncesine dayanır; 1 Mayıs'ın mücadele anıları... İlk önce Avusturya'da, daha sonra Amerika'da, ardından Fransa, ~~İngiltere~~ İngiltere ve daha sonraları tüm dünyada işçiler ve emekçiler; ağır iş koşullarına karşı, 8 saatlik işgünü talebi ile mücadele alanlarını doldurdular. Yürüyüşler, boykotlar, mitingler, grevler; genel grevler yapılır ard arda; burjuvazinin idam sehpaları, işkenceleri, işçileri kurşuna dizmeleri; bir türlü durduramada işçi sınıfının şanlı mücadelelerini. Kan emici burjuvazi bu mücadele sürecinde bir çok işçi önderini alçakça katletti. Ancak katliamlara rağmen işçi yığınlarının altedilmez gücü karşısında; sömürücü sınıflar, hakim burjuvazi acizliğe düşüyor... Tek tek ülkelerde işçi sınıfının haklı taleplerini kabul etmek zorunda kalıyordu.

1891 yılında II. Enternasyonal, 1 Mayıs'ı uluslararası işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olarak kabul ediyor. Böylece sınıf savaşımı tarihine yeni bir altın yaprak ekleniyordu. O tarihten günümüze dek, 1 Mayıs işçi sınıfının mücadele günü olarak, tüm dünyada kutlanmaya çalışılmış, mücadele alanlarında burjuvaziye ve tüm gericiliğe korkulu anlar yaşatılmıştır.

Bugün 1 Mayıs'ta da tüm dünyada yüz milyonlarca işçi ve emekçi renk, ırk, milliyet farkı gözetmeksizin, el ele, kol kola girecek tek bir mücadele cephesinde birleşecek; Emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve onların tüm ülkelerdeki uşaklarına karşı; işçi sınıfı önderliğindeki devrimlerin şiarlarını haykıracak proletaryanın kızıl bayrağını dalgalandıracaktır.

İşçi Kardeş, Emekçiler, Yoldaşlar;

Dünya işçi sınıfının mücadele alanlarında ~~z~~ Emperyalizmin zincirlerini sarstığı, Devrimin bayrağını dalgalandırdığı bugün dünyada ve ülkemizde durum nedir?

Bugün dünyada Lenin yoldaşın çok önceleri tesbit ettiği gibi insanlık halen, Emperyalizm ve Proleter devrimleri çağını yaşamaktadır. Çağımızda dünyamız geri dönüşü mümkün olmayan bir şekilde iki kampa ayrılmıştır. Bir tarafta Emperyalizm, Sosyal-emperyalizm ve her türden gericilik

(Dünya karşı devrim cephesi); öte tarafta başta Uluslararası işçi sınıfı ve onun devrimci örgütleri olmak üzere Dünyanın ezilen halkları ve Ulusal kurtuluş hareketleri vardır. (Dünya devrim cephesi) Bu iki kamp birbirlerine karşı kıyasıya bir mücadele vermekte; tarihin akışını belirlemektedirler...

Bugün Dünya karşı devrim cephesinin başını ABD Emperyalizmi ve Rus Sosyal-emperyalizmi çekmektedir. Bu iki büyük emperyalist güç; Dünya halklarına zulüm ve vahşeti uygulamada başı çekmektedirler. Emperyalist büyük güçler; Dünya halklarının kan ve barut içinde katledilmesine, acı ve ızdıraplar içinde kıvrınmasına yol açan; Emperyalist para babalarının ceplerini ~~para~~ tek başlarına şişirmeyi, dünya pazarlarının yeniden paylaşılmasını hedefleyen yeni bir emperyalist paylaşım savaşı kışkırtıcılığı yapmaktadırlar. ABD ve Rus Sosyal-emperyalistleri savaş kışkırtıcılığında başı çeken canavarlardır. ABD emperyalistlerinin; ortadoğuda Arap halklarının katledilmesine, köleleştirilmesine yol açan oyunları, ABD'nin kuklesi İsrail siyonistlerinin Filistin'i işgali sürdürmesi, katliamlarını sürdürmesi, son olarak; Golan tepelerini ilhak etmesi, Yine İsrail'in ABD'nin emriyle Irak atom santrellerini bombalaması, ABD'nin iki Libya uçağını düşürmesi, Denizlerde savaş manevralarını sürdürmesi, El-Salvador'da Türkiye'de, Şili'de ve daha bir sürü ülkede halklara kan ağlatan arkçı Faşist Diktatörlükleri alçakça desteklemesi, onları yönlendirmesi... ve daha bir sürü örnek ABD emperyalizminin savaş kışkırtıcılığını belgelemektedir. Rus Sosyal-emperyalistlerinin ise alçakça, Devrim adına, enternasyonal dayanışma adına Afganistan'ı 100 bin askerle topuyla, tankıyla, uçağıyla işgal etmesi, işgale karşı çıkan Afgan halkını toplu katliamlarla imha etmeye çalışması, dağlarda işgalin zulmünden korunmaya çalışan halk topluluklarına çocuk, genç, yaşlı, kadın demeden zehirli gaz bombaları kullanarak katletmesi, hem ABD, hemde Rus Sosyal-emperyalizmine karşı savasın komünistleri alçakça kurşuna dizmesi,... Yine Rus Sosyal-emperyalistlerinin Polonya'da açlığa, yoksulluğa karşı mücadele veren, ekmeğe ve özgürlük için yürüyen milyonlarca işçi sınıfı yığınlarına karşı; Polonya gericiliğini desteklemesi, Polonya'da sosyal-faşist bir Cunta'yi iş başına getirmesi, işçi sınıfına karşı tankları, topları harekete geçirmesi, onbinlerce işçiyi zindana doldurması vâşçi sınıfını süngülerin gömgesinde kölecil bir yaşam içinde fabrikalara hapsitmesi,... İran Irak savaşında her iki tarafa silah satarak, halkları birbirine kirdirtmesi, Vietnam üzerinden Kamboçya işgalini sürdürmesi ABD gibi denizlerde manevralar yapması, Faşist Türk devletinde olduğu gibi faşist yönetimlerle her türlü ilişkiyi sürdürmesi onları desteklemesi...

Tüm bunlar Rus Sosyal-emperyalizminin hegemonyacı niteliğini gözler önüne seren; emperyalist savaş kışkırtıcılığı mahiyetindeki örneklerdir. ABD ve Rus Sosyal-emperyalizminin savaş kışkırtıcılığı yapılan silahlanma yarışında da açıkça görülmektedir. Avrupada ve bir dizi ülkede her iki tarafın da yerleştiği nükleer başlıklı füzeler, kurulan askeri üsler, savaş hazırlıklarının ve kışkırtıcılığının en açık ifadesidir. Tüm bu gerçekler ABD başkanı Regin ve Rus Sosyal-emperyalizminin şatafatlı sözcüsü Kruşçev tarafından yapılan açıklamalarla gizlenmeye çalışılmaktadır. Barış, silahlanmanın durdurulması nutukları her iki tarafın da dilinden düşürmediği aldatmacalardır. Onlar böylece emperyalist kan emici, savaş çalgını niteliklerini gizliyebileceklerini zannediyorlar. Dünya halklarını uyutabileceklerini ümit ediyorlar.

ABD ve Rus Sosyal-emperyalistlerin başını çektiği savaşa kışkırtıcılığın Alman, İngiliz, Fransız, Japon Emperyalistleri de kendi güçleri oranında katılıyorlar. Bu emperyalist devletlerde savaş için hazırlanmakta, ekonomilerini askerleştirmekte, çıkması muhtemel olan bir emperyalist paylaşım savaşından pay almanın planlarını yapmaktadırlar. Emperyalist bir paylaşım savaşının patak vermesi halinde Uluslararası işçi sınıfının ve devrimci örgütlerinin görevi; bu savaşı desteklemek değildir. Tersine her ülkenin işçi sınıfı ve halkı kendi burjuvazisinin yenilmesi için çaba sarfetmeli; emperyalist savaşı iç savaşa dönüştürerek devrim yapmalıdır.

Savaş kışkırtıcılığının günümüzde sürdürüldüğü bu şartlarda büyük bir emperyalist paylaşım savaşını engellemenin yegane yolu devrim mücadelelerini hızlandırmak ve emperyalizmin cephe gerilerini sarsmak, devrimler yapmak ve böylece emperyalizmi adım, adım zayıflatarak yıkmaktır.

Emperyalist paylaşım savaşının kışkırtıldığı, bu doğrultuda yeni yeni se-
neryoların uygulandığı günümüzde ; tüm emperyalist devletler gelişen dev-
rim hareketleri karşısında birleşmekte; devrimleri boğmaya çalışmaktadırlar.
Emperyalist Sosyal-emperyalist devletlerin ve onların kontrolündeki kukla,
Faşist devletlerin tüm bu iğrençliklerine rağmen; Dünya Devrim Cephesi'nin
Emperyalizmi hedefleyen çeşitli seviyelerdeki devrim mücadeleleri de dur-
durulamamakta, Bağımsızlığın, Demokrasinin ve Sosyalizmin ateşi söndürü-
lemektedir. Dünyanın dört bir yanında "emperyalizme ciddi darbeler vuran
ulusal ve sosyal kurtuluş mücadeleleri sürüp gitmektedir. El-Salvador'da
Afganistan'da, Kamboçya'da, Filistin'de, Umman'da, İran'da, Polonya'da,
Şili'de ve ismini sıralamakla bitiremeyeceğimiz bir dizi ülkede devrimci
mücadeleler; Faşist, Sosyal Faşist yönetimler şahsında emperyalizme ciddi
darbeler vurmaktadır.

Dünyamızın ezilen halklarının kaynayan kazan misali gelişen devrim hareket-
leri özellikle Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkelerinde göze çarpmakta;
Bu alanları devrimin fırtına merkezleri yapmaktadır. Ancak emperyalist ül-
kelerde işçi sınıfının emperyalizme ve emperyalist savaşa karşı yığın-
sal gösterileri ve hareketleri de söz konusu olmakta, kendini göstermektedir.
Tüm bu devrimci mücadeleler, emperyalizme darbe vurmakta onu geriletmekte
te şarsmaktadır. Bu yüzden söz konusu bu devrimci mücadeleler ilerici
bir mühtevaya sahip, mücadelelerdir. İşçi sınıfı bu mücadeleleri emper-
yalizme darbe vurduğu ölçüde destekler ve bu hareketlere katılır.

İşçi Arkadaşlar, Devrimciler, Yoldaşlar;

Dünyamızda emperyalizme darbeler vuran devrim mücadeleleri neden nihayi
hedefe, Sosyalizme erişmektedir? Neden emperyalizme "gecici" darbelerle
yetenilmektedir? Bu darbeler neden "kalıcı" darbeler olmamaktadır? İran'da
Nikaragua'da vs. ülkelerde yakın zamanda gelişen yüzbinlerin katıldığı
şanlı devrim hareketleri neden sosyalizme doğru yol almadı? Neden Polonya-
da yüzbinlerce işçi ve emekçinin ilerici hareketi devrim yol açmadı?

Çünkü bu devrim hareketleri; işçi sınıfının güçlü bir Marksist-Leninist
Partisinin önderliğinden yoksundular. Çünkü bu devrimlere, bu hareketlere
işçi sınıfı önderlik etmiyordu. Çünkü bu devrimlere Marksizm-Leninizm
rehberlik etmiyordu. Tersine bu hareketlere kimi yerde küçük burjuvazinin
aydın kesimi, kimi yerde milli burjuvazinin çeşitli kesimleri önderlik edi-
yordu. Bu yüzden bu hareketler nihai zaferekavuşmadılar kavuşamazlarda da!
emperyalizme gecici darbeler vurduysalar da eninde sonunda yeniden emper-
yalizme teslim oldular veya olacaklardır.

Çünkü Leninizmin bizlere öğrettiği gibi emperyalizm ve proleter devrim-
leri çağında; Milli, Demokratik ve Sosyalist devrimlere ancak ve ancak
proletarya önderlik ederse bu devrimler kesin başarıya ulaşır. Ancak pro-
letaryanın siyasi, ideolojik ve örgütsel önderliği bu devrimleri kesin
zaferlere götürebilir. Proletarya dışındaki hiç bir sınıf ve tabaka devrim-
leri kesin zaferlere götüremez başarıya ulaştıramaz...

İşte; bugün dünyamızda gelişen devrim hareketlerinin ilerici bir niteliği
sahip olsalar bile, kesin zaferlere ulaşamamasının nedeni budur. Yani bu
devrimlere proletaryanın değil kendiliğindenci-fokocu revizyonist dünya
görüşüyle donanmış diğer sınıf ve tabakaların önderlik etmiş olmasıdır.

Günümüzde dünyadaki proleter örgütlerin daha doğrusu Marksist-Leninist
güçlerin nitelik ve nicelik olarak güçleri malesef zayıftır. Dünya komünis-
t hareketi gecici bir zayıflığa düşmüştür. Marksizm-Leninizm; Emperyalist
saldırıları yanı sıra bugün belli başlı üç cepheden ideolojik saldırıya
uğramaktadır. Bunlar 1- Karşı devrimci ideolojilerin kaynağı, başını Kruş-
çev-Brejnev revizyonizminin çektiği; Modern revizyonist cephe (ki bu cepheye
Tito revizyonizmi, "Eora kominizmi" revizyonizm, Guarist, kastrist fokocu rev-
vizyonizmi de dahildir.) 2-Başını 3 dünyacı çimli revizyonistlerin çektiği
modern revizyonist cephe. 3-Son olarak çıkan ve marksizme Leninizme yöne-
lik saldırılarını Mao ze Dung şahsında yoğunlaştıran ve başını aşırı in-
karıcı, dönem E.Hoca önderliğindeki AEP'nin çektiği, Modern revizyonist-
Troçkist çizgi etrafında kümelenen yeni oportunist cephe...

Dünya komünis t hareketi bugün tüm bu cephelere karşı ideolojik mücadele
yürütme durumundadır. Bu mücadele özel olarak yeni çıkan oportunist cepheye
karşı yönelmeli; genel olarak ise Marksizme-Leninizme saldıran tüm reviz-
yonist, oportunist cepheleri kapsamalıdır.

Dünyadaki devrimci mücadelelerin başarıya ulaştırılması ancak ve ancak
Revizyonizmin ve oportunistin gerek ideolojik alanda, gerek yığınlar için-
de yarattığı kargaşanın giderilmesi, bertaraf edilmesi, etkilerinin kırılma-
sı ve Marksizm Leninizm'in önderliğinin pratikte sağlanmasıyla mümkün ola-
caktır. İşte bu yüzden Lenin "Emperyalizme karşı yürütülen mücadele, oport-
tonizme karşı yürütülen mücadeleden ayrılamaz" diyordu.

Bu durumda; bir taraftan emperyalizme karşı mücadele yürütülürken, diğer taraftan oportonizme karşı da ideolojik alanda mücadele yürütülmeli; proleteryanın devrimdeki önderliği sağlanmalıdır. Böylece devrimlerin proleterya önderliğinde zaferi mümkün olacaktır.

İşte Günümüz 1 Mayıs'ta; Proleteryanın yeğane temsilcileri, dünya komunistlerinin beyinlerine altın harflerle kazıdıkları somut gerçekler bunlardır. Bu gerçekler dünya işçi sınıfına rehberlik eden marksist, leninist gerçeklerdir.

İşçi kardeşler, Devrimciler, Yoldaşlar,
Dünyadaki devrim ve karşı devrim cephelelerindeki bu durumun ülkemize somut yansımalarını şöyle gözlemleyebiliriz; Ülkemiz türkiyede ABD ve diğer emperyalist güçlerin uşağı faşist cunta işbaşındadır. Faşist cunta işçi sınıfımızın kan, can bedeli mücadeleler sonucu kazandığı sınırlı ekonomik, demokratik hakları bir çırpıda rafa kaldırdı. Bu saldırıların bir parçası olarak 1 Mayıs yasaklandı iş günü ilan edildi. Kamuciyuna açıklamalar yapılmadan bindirilen zamlar, devüasyonlar emekçi halkımızın yaşamını, derin bir yoksulluk içinde felce uğrattı. Yapılan operasyonlarda, tatbikatlarda (!) köyler basıldı, yağma edildi. Kürt ulusuna ve azınlık milliyetlere yapılan milli zülüm katmerleştirildi. Zindanlar tıklım, tıklım devrimci, yurtsever ve komunistlerle dolduruldu. 11 devrimci alçakça idam edildi. Yüzlercesi işkencehanelerde, kahpe pusularda hünharca katledildi. Bir kan gölüne, zindanlar ülkesine çevrildi güzelim memleketimiz... Faşist terör esiyor, yurdun dört bir yanında... Faşist paşalar kan içmenin verdiği kıvançla nutuklar atıyorlar her yanda...

Ancak bir türlü yok edilemedi., devrimin şanlı mücadelesi., Kayıplar verildi; şehitler verildi, binlerce esirler düştü, mücadele yolunda., örnek direnişler yaşandı bir çok yerde... Şimdi yaraların sarılmakta olduğu, işçi sınıfımızın şanlı mücadeleler için, daha sıkı örgütlenmekte olduğu, Komünist Partizanların kırlarda gerilla müfrezeleriyle, savunma durumunda olduğu zor ve çetin bir dönemden geçiyor türkiye devrimi... Gerilla müfrezelerinin stratejik savunmada; taktik saldırılarına tanık oluyoruz yer yer.. Ajan muhbirler imha ediliyorlar yer yer.. Doğru bir şekilde..

Emin adımlarla yürüyor komünist PARTİZANLAR.. yilgınlığa, pasifizme, teslimiyete ve maceracılığa yer yok bizim kılavuzumuzda.. Faşist cuntanın geçici başarıları (!) onun nihai yıkılışını engelleyemiyecektir.!

Faşist cuntanın devrimcilere ağır kayıplar verdirebilmesinin nedenlerinden biri de revizyonist, oportonist gurupların izlediği yanlış siyasi, ideolojik, örgütsel hattır. Fuku'cu devrim anlayışlar, bazı gurupları kitleden kopuk, "şehir gerillacılığı" şeklinde tezahür eden maceracılığa sürüklerken, bazı guruplarda ekonomizmin bataklığında çirpınıp, toplu ayaklanma ninnileriyle avunmaya ve pasifizmi göklere çıkarmaya çalışıyorlardı. Her iki oportonist kanat son tahlilde cuntanın şamarıyla yenilgiye ve ardından teslimiyete uğradı. Şimdi yenilgiden dersler çıkarılacağına, sorumsuz bir şekilde kaşarlanmış karşı devrimcilere, hatta hatta faşistlere sarılmaya başladılar... bazıları... kimilerine göre CHP artık halk safındadır. Ecevit'e sahip çıkmalıyız, onu desteklemeliyiz; kimilerine göre eskiden revizyonist olan Rus yönetimi artık şimdi Sosyalisttir! Kimileri ise her soydan revizyonistin bir araya gelmesiyle imzalananka kağıt parçalarıyla " Cephe"ler kurduğunu ilân etti yurtdışında..!

Tüm bunlar aslında Türkiye halkının maruz kaldığı acılara, ızdıraplara baskılara, işkencelere yurtdışında; reçeteler yazmaktan ve bu reçeteleri halk adına "Cephe" olarak piyasaya sunmaktan, böylece Türkiye halkıyla börbürlenerek ayağ etmektan başka bir şey değildir.

Dahası ver... emekçi halkımızın işçi köylü temel ittifakına dayanan birleşik halk cephesini hayatın savaşımı içinde oluşturma görevi; zorlu ve çetin uğraşları gerektirir. Örgütlenmeyi, savaşmayı, kızıl alanlar yaratmaya, yığınları seferber etmeyi gerektirir. İşte o zaman yığınların savaşım ittifakı cepheyi gündeme getirecektir. Çünkü cephe "bildirilerle yurtdışında oluşturulan kof birlikler" değil, çetin bir SAVAŞ ÖRGÜTÜDÜR... Proleterya önderliğinde; işçi köylü temel ittifakına dayanan ve devrimden menfeati olan diğer sınıf ve tabakaların bir sınıf ittifakıdır.

Biz Partizan taraftarları bu gurupların kaydettiği bütün bu olumsuz gelişmeleri olağan karşılarıyoruz. Çünkü tüm bunlar tutarsız ve kaypak küçük burjuvazinin yenilgiler karşısındaki uzlaşıcı niteliğini ve karşı devrime doğru çark edişinin kanıtlayan somut olgulardır.

İşçi Kardeşler, Emekçiler, Devrimciler, Yoldaşlar;
Ülkemizde işçi sınıfımız ve emekçi halkımız 1 Mayıs ~~Ülkemizde~~ 1982'ye bu şartlarda giriyor... Bir tarafta Faşist cuntanın zulüm ve vahşeti bir tarafta oportünizmin affedilmez ihaneti, diğer tarafta mücadele azmiyle için için kaynayan işçi-köylü, emekçi, halk yığınları ve bunların ortasında; Bağımsızlığın, demokrasinin ve sosyalizmin yüce bayrağını dalgalandıran komünist Partizanın başeşme savaşçıları... 1 Mayıs bu şartlarda kutlanıyor. Belki geniş olmayabilir ama yığınların gönlünde yaşayan 1 Mayıs, hayatın her alanında şartlar elverdiğince koşullara göre mutlak anılacak, kutlanacaktır.

1 Mayıs'ın gerçek anlamı; onun mücadele ve ihtilalci ruhu Rus Sosyal-emperyalistlerince karafatılmaya içi boşaltılmaya çalışılmaktadır. Ancak Rus Sosyal-emperyalizminin ve onların uşaklarının 1 Mayıs'ı kutlama (!) şeklindeki pasif, tantanalı gösterileri; işçi sınıfını ve emekçi halkı bugüne kadar kandıramadı, bundan sonra da kandıramıyacaktır.

Çünkü günümüzde 1 Mayıs işçi sınıfının emperyalizme, Sosyal-emperyalizme ve her türlü gericiğe karşı birlik, mücadele ve dayanışma günüdür. Ülkemiz Türkiye'de; 1 Mayıs Faşist cuntanın yasaklarıyla, modern revizyonistlerin karartmalarıyla yığınların gönlünden silinmeyecek; Demokratik Halk Devrimi ve sosyalizm yolunda her yıl parlayan kızıl bir ışık misali edebiyen yaşıyacaktır.

Faşist cuntanın vahşeti, sömürü ve zulmü eninde sonunda yerle edilcek, mutlu günler mutlaka gelecektir. Yolumuz Türkiye proletaryasının ölümsüz önderi İbrahim Kaypakkaya yoldaşın Türkiye gerçeğine yansıttığı şanlı HALK SAVAŞI yoludur. İktidar kırlardan şehirlere doğru kızıl siyasi alanlar yaratılarak parça parça kurulacak; şehirler kırlardan kuşatılarak ele geçirilecek; Demokratik Halk İktidarı tüm ülkede kurulacak bağımsız ve Demokratik Türkiye yaratılacak, mutlaka kurulacaktır.

1 Mayıs 1982'de Libya'dan PARTİZAN taraftarları olarak bir kez daha haykırıyoruz.!

Selâm olsun şanlı ve kızıl 1 Mayıs'a!

Selâm olsun dünya işçi sınıfına ve ezilen halklarına!

Selâm olsun Türkiye işçi sınıfına ve ezilen halkımıza;

Selâm olsun tüm savaşan devrimcilere ve kızıl Partizancı yoldaşlarımıza bin selâm..!

İşçiler, Devrimciler, Yoldaşlar;

1 Mayıs'ı Libya'da yaşatmaya çalıştığımız bugün; Türkiye devrim mücadelesini her alanda desteklemek için kollarımızı bir kez daha sıvayalım... Bu doğrultuda seferber olalım devrimcileri, Partizancıları destekliyelim.

YAŞASIN ULUSLARARASI İŞÇİ SINIFININ BİRLİK, MÜCADELE VE DAYANIŞMA GÜNÜ KIZIL 1 MAYIS!

1 MAYIS MÜCADELEMİZDE YAŞIYOR!

1 MAYIS ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR!

KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL-EMPERYALİZM VE HER TÜRLÜ GERİCİLİK!

KAHROLSUN FAŞİST CUNTA!

KAHROLSUN MİLLİ ZULÜM!

YAŞASIN DEMOKRAKİT HALK DEVRİMİ MÜCADELESİ!

YAŞASIN HALK SAVAŞI!

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM VE PROLETER ENTERNASYONALİZMİ!

30 Nisan 1982

Libya'da Partizan taraftarları